

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:157962
Datë: 31.10.2024
Numri i dokumentit: 06376966

Ac.nr.4629/2023

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS, në kolegjin e përberë nga gjyqtarët Naime Ahmeti, kryetare e kolegjit, Naim Mehulli dhe Malsor Kryeziu, anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësve të paditësve N.H. dhe S.A., të cilët sipas autorizimit i përfaqëson Av. F.B., kundër të paditurës Polica e Kosovës, me seli në Prishtinë, me objekt kontesti nga marrëdhënia e punës - kompensim i shpërblimit të fund vitit, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës, të parashtruar kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.5463/21, të datës 19.04.2023, në seancën e kolegjit të mbajtur më 25.10.2024, nxjerr këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet si e pathemeltë ankesa e të paditurës Qeveria e Kosovës-Ministria e Punëve të Brendshme-Policia e Kosovës, me seli në Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.5463/21, i datës 19.04.2023, **vërtetohet**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktgjykimin e atakuar C.nr.5463/21, të datës 19.04.2023, në pikën I të dispozitivit të aktgjykimit e ka aprovuar në tërësi si të themeltë kërkesëpadinë e paditësve N.H. nga Prishtina dhe S.A., nga Ferizaji dhe në pikën II të dispozitivit e ka detyruar të paditurën Policia e Kosovës, me seli në Prishtinë, që paditësve t’ua paguaj shumat bruto si në vijim: Paditësit N.H., në emër të shpërblimit për fund vitet 2018, 2019 dhe 2020, në vlerë të një page të rregullt për secilin fund vit, t’ia paguaj shumën prej 801.47 € (tetëqind e një euro e dyzet e shtatë centë), e në total për tri vite shumën prej 2,404.41€ (njëmijë e katërqind e katër euro e dyzet e një cent). Paditësit S.A., nga Ferizaji, në emër të shpërblimit për fund vitet 2018, 2019 dhe 2020, në vlerë të një page të rregullt për secilin fund vit, t’ia paguaj shumën prej 792.66€ (shtatëqind e nëntëdhjetë e dy euro e gjashtëdhjetë e gjashtë centë) e në total për tri vite shumën prej 2,377.98€ (dymijë e treqind e gjashtëdhjetë e shtatë euro e nëntëdhjetë e tetë cent). Në pikën III të dispozitivit të aktgjykimit është detyruar e paditura që paditësve shumat e gjykuara si në pikën -I- të këtij dispozitivi, t’ua paguaj me kamatë ligjore në lartësi prej 8 % në vit, nga data e parashtrimin të padisë, 16.07.2021, e gjerë në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e procedurës,

në lartësi prej 196.00€ (njëqind e nëntëdhjetë e gjashtë euro), të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit me detyrim.

Kundër këtij aktgjykimi brenda afatit ligjor, ankesë ka paraqitur pala e paditur, për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike si dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovojë ankesën e të paditurës si të bazuar, ta prish aktgjykimin C.nr.5463/21, të datës 19.04.2023 dhe të refuzon në tërësi kërkesëpadinë e paditësve si të pathemeltë.

Përgjigje në ankesë ka ushtruar i autorizuari i paditësve duke i kundërshtuar pretendimet ankimore, me propozim që gjykata e shkallës së dytë të refuzoj si të pabazuar ankesën e të paditurës dhe të vërtetoj aktgjykimin e atakuar, duke kërkuar edhe kompensimin e shpenzimeve për përgjigje në ankesë në shumë prej 156 euro.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194 dhe 195 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

-Ankesa e të paditurës është e pathemeltë

Nga shkresat e lëndës rrjedh se paditësit përmes përfaqësuesit të autorizuar, me datën 16.07.2021, kanë ushtuar padi kundër të paditurës për kompensimin e pagës së trembëdhjetë, shujtave si dhe shpenzimet e procedurës, duke i propozuar gjykatës që ta aprovoj në tërësi kërkesëpadinë ashtu që paditësve në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitet 2018, 2019, dhe 2020 dhe t'ia paguaj shumat si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar si dhe shpenzimet e procedurës. E paditura, me përgjigje në padi e ka kundërshtuar paditën e paditësve duke propozuar që e njëjta të refuzohet në tërësi si e pabazuar.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditëses, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave pa shqyrtim kryesor të çështjes ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.5463/21, të datës 19.04.2023, me të cilin e ka aprovuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditësve, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar se në mes të palëve ndërgjyqësve nuk ishte kontestuese se paditësit janë në marrëdhënie pune tek e paditura, megjithatë gjykata këtë e vërtetoi edhe nga provat materiale të bashkangjitura padisë: Për paditësin N.H. Kontrata e punës numër 3101/10, e datës 16.04.2010, vërtetimi i punësimit me numër të referencës 07/1-01SAP-P/2732, të datës 08.04.2021, dhe formularët e vlerësimit të performancës për vitet 2018, 2019 dhe 2020, nga të cilat provohet fakti se paditësi për vitet 2018, 2019 dhe 2020 ka pasur vlerësim të performancës dhe mbi notën 4 – plotësisht i kënaqshëm, ndërsa realizon pagë mujore e tij 801.47 €. Për paditësin S.A. Kontrata e punës numër 7261, e datës 13.09.2011, vërtetimi i punësimit me numër të referencës 07/1-01SAP-P/3244, të datës 19.04.2021 dhe formularët e vlerësimit të performancës për vitet 2018, 2019 dhe 2020, nga të cilat provohet fakti se paditësi për vitet 2018, 2019 dhe 2020 ka pasur vlerësim të performancës

në dhe mbi notën 4 – plotësisht i kënaqshëm, ndërsa paga mujore e tij është 792.66 €; këto arsye gjykata ka vendosur që të aprovojë kërkesëpadinë dhe të obligojë të paditurën që paditësve t’ia kompensojë shumat e përshkruara si në dispozitiv të aktgjykimit të ankimuar duke u bazuar në nenin 29, paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ nr.02/2018. Vendimin për kamatëvonesë, gjykata e ka marrë në kuptim të nenit 382, paragrafi 1 dhe 2 të LMD-së, ashtu që e njëjta do të llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë e deri në pagesën definitive. Sa i përket shpenzimeve të procedurës, gjykata ka arsyetuar se ka vendosur konform dispozitave të nenit 452 të LPK-së.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson së qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së, e po ashtu nuk është i përfshirë as në shkelje tjera të dispozitave të procedurës kontestimore, të cilat i ka pretenduar pala ankuese.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe se dispozitivi i aktgjykimit është i pakuptueshëm dhe kontradiktor me arsyetimin. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet përveç atyre jo kontestuese e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar. Si rrjedhojë, gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe faktet vendimtare si marrëdhënia e punës dhe prezenca në punë tek e paditura, përkatësisht në institucionin ku punon dhe lartësia e pagës bazë, për çka edhe me rastin e vendosjes drejtë ka zbatuar dispozitën e nenit 398 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, për arsyeje se baza juridike e kërkesëpadisë së paditësit për kompensimin e pagës së trembëdhjetë është e rregulluar me dispozita të Ligjit për Policinë e Kosovës nr.04/L-076 nenet 44 dhe 45 dhe Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 mbi marrëdhënien e punës në Policinë e Kosovës, konkretisht të nenit 29 par.2 i cili përcakton të drejtën për pagën e 13-të kur kemi të bëjmë me vlerësim të kënaqshëm, në të cilin nen shprehimisht parashihet që: *“Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”*. Duke u bazuar në këto dispozita materiale të cilat përcaktojnë këto të drejta dhe detyrime për palët ndërgjyqëse dhe gjendjen faktike të vërtetuar, gjykata e shkallës së parë drejtë ka konstatuar faktin se paditësit janë aktualisht në marrëdhënie pune tek e paditura, për çka edhe drejtë ka vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, duke e aprovuar kërkesëpadinë e paditësve dhe detyruar të paditurën që paditësve t’ua shpërblejë (kompensojë) 3 (tri) paga mujore në emër të pagës së 13-të, për vitet 2018, 2019 dhe 2020 mbi bazën e vlerësimit të performances, të provuara përmes provave materiale të cilat gjenden në shkresat e lëndës.

Sipas Gjykatës së Apelit, personeli i policisë ka të drejtë në shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, nëse plotësohen këto kushte dhe atë: që personeli i policisë që kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës bazuar në udhëzimin Administrativ me numër 02/2018, i cili ka hyrë në fuqi me datë 14.11.2018, ndërsa është i papranueshëm çdo arsyetim eventual për mungesë të mjeteve buxhetore. Kjo çështje është sqaruar edhe përmes Mendimit Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, me numër 213/2023 e datës 09.10.2023, ku përcaktohet e drejta e personelit të policisë në kompensimin e pagës së trembëdhjetë me plotësimin e kushteve ligjore si më lartë.

E drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë edhe sa i përket kërkesës aksesore përkitazi me kamatën konform nenit 382 të LMD-së, ndërsa vendimi për shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozitat e nenit e 452 të LPK-së, dhe sa i përket lartësisë është në harmoni me tarifën e Odës së Avokatëve dhe tarifatat për shpenzime gjyqësore.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga të lartcekurat, e në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 paragrafi 1 pika d), lidhur me nenin 200 të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.4629/23, me datë 25.10.2024

Kryetarja e Kolegjit-Gjyqtarja
Naime Ahmeti